

Lunlumo(rakonto) Dưới trăng (chuyện kể)

" La luno ne aŭskultas, kiam la hundo ĝin insultas"
"Chó cứ sủa trăng cứ đi "



Luiza Carol verkis la rakonton

(1947: Rumanujo, 1980, ĝis nun: Israelujo)

Verkisto en kelkaj lingvoj . Instruisto pri lingvo kaj muziko, tradukisto

Sáng tác chuyện : Luiza Carol

(1947 sống ở Rumani, hiện nay: Israen)

Nữ văn sĩ trong nhiều ngôn ngữ, giáo viên về ngôn ngữ và âm nhạc,
dịch giả

*

Pasis la luno tra la ĉielo, silente. Bela ĝi estis, blanka kaj pura ĝi estis. Ĝi verŝis sian mildan, pacan lumon sur la teron. Sento de trankvileco kaj sekureco plenigis animojn de homoj kaj bestoj rigardantaj la lunon.

Ekkoleris griza hundo, boj minacis li la lunon. "Kial neniu atendas min?" li pensis " Senvoĉa estas la luno, sed ĉiuj ŝajnas aŭskulti ĝian kanton en siaj propraj koroj.

Tondra estas mia voĉo, sed oni tiom neglektas min".

Tiel pensadis la griza hundo bojante. Li bojis kaj bojis, ĝis aliaj hundoj ekkompanis lin. Baldaŭ, tuta aro de hundoj estis bojantaj minacante. Sed la luno ne aŭskultis ilin. Ĝi daŭre trapasis la

Mặt trăng yên lặng đi trên bầu trời. Trăng thật đẹp, trăng thật là trong trẻo rót những tia sáng êm đềm, khả ái trên mặt đất. Ngắm nhìn trăng, người và vật thường cảm thấy tràn đầy yên tĩnh và bình an trong tâm hồn .

Nhưng chó Xám vênh vác uất hận , nó sủa lên dọa nạt mặt trăng " Tại sao không ai lưu luyến ta?" Nó nghĩ thế " Trăng không biết nói, nhưng mọi người dường như lắng nghe trăng hát riêng trong trái tim mình Giọng ta vang rền như sấm, nhưng người chẳng chút đoái hoài đến ta !"

Chó Xám vừa gâu gâu nhát một vừa nghĩ như thế. Nó sủa, sủa mãi cho đến khi các con chó khác cùng sủa theo nó. Chẳng bao lâu cả bầy chó

ĉielon kun kapaŝkultiloj sur siaj oreloj, ĝuante la voĉojn de steloj kaj planedoj.

“Ĝi estas vano” kriis la hundoj “Ĝi ne parolas kun homoj kaj bestoj, ĉar ĝi estas vana”

“ Ĝi estas malpura! Ĝi kuŝas en malpuraj siteloj kaj malpuraj kuvoj” bojis la hundoj.

Kaj ili provis kapti kaj mordi la lunon en siteloj kaj kuvoj. Rompis ili kelkajn siajn dentojn, sed la lunon ili ne atingis.

La luno eĉ ne palpebrumis. Ilia ŝvito ekdisvastigis malodoron de envio en la aero, kaj iliaj nazoj tremis, kaj ili iĝis pli kaj pli koleraĵ. Kial la luno estu pli forta ol ili ? Kial? .

“Jen ĝi ! Ĝi estas timema! Ĝi kaŝas sin! Ĝi rifuzas lukti kontraŭ ni! Malkuraĝulo! Malkuraĝulo!” Kriaĉis la hundaĉoj.

Sed la luno ne kaŝis sin . Nur vaganta nuboj pasis, kovrante ĝin por nelonga tempo. La luno estis pasanta serena, kun kapaŝkultiloj sur siaj oreloj.

“ Jen ĝi! Jen ĝi !” ekkriaĉis la griza hundo, kaj la tuta hundaro ekkriis malantaŭ li “ Jen ĝi, la malpurulaĉo! Ĝi kuŝas en la koto! Ĝi eniras la malpuran marĉon! Jen ĝi, la malpurulaĉo”.

Kiel spegulo, la marĉo estis reflektanta la mildan lumon de la luno.

Freneza pro kolero, la griza hundo ekkuris hurlante sur la ponto, kaj la aliaj hundoj sekvis lin ankaŭ hurlante.

Ĝuste en la mezo de la marĉo, sub la ponto, oni vidis la reflekon de la luno. La griza hundo jetis

nhất loạt sủa thị uy . Nhưng mặt trăng chẳng thèm nghe chúng. Trăng thủng thủng lướt qua bầu trời , với đầu tai nghe vắt trên đôi tai , trăng thường thức giọng hát của các hành tinh và các vì sao,

“ Mi vô dụng” Những con chó kêu văng lên “ Mi không nói được với người hay với vật bởi mi là vô dụng, biết chưa?

“ Mi thật bản, mi nằm trong cái gầu bản và cái hốc bản “ Những con chó gào lên . Và chúng nhảy lên cổ thử bắt và cắn mặt trăng trong cái gầu ấy cái hốc tối ấy . Chúng gầy cả một vài cái răng , nhưng nào có đạt tới mặt trăng

Trăng không hề nhấp nháy. Mồ hôi của đám chó túa ra nồng nặc mùi ganh tỵ trong không khí , và mũi của chúng dùm lại, chúng càng ngày càng trở nên giận dữ “ Tại sao trăng có thể mạnh hơn được chúng ? Tại sao?

“ Nó đấy ! Nó đang sợ , nó náu mình lại, nó không dám tranh đấu với chúng ta! Đồ hèn nhát kia ! đồ hèn nhát kia !” Bọn chó gào toáng lên . Nhưng trăng không náu mình, chỉ vì đám mây lang thang bay qua , che trăng đi một thoáng , trăng lại hiện ra trầm tĩnh với đầu tai nghe trên đôi tai .

“ Nó đây rồi ! nó đây rồi ! chó Xám tru tréo lên và tất cả đám chó kêu gào sau Xám “ Đây rồi ! kẻ hèn nhát đây rồi ! Nó nằm trong bùn ! nó thối đẫm bùn đen như nhớt ! Nó đây rồi, kẻ hèn mọn !

Như tấm gương, vũng bùn phản chiếu ánh sáng khả ái của trăng –Điên lên vì giận chó Xám vừa chạy vừa tru lên trên cầu , các con chó khác cũng tru lên theo nó

sin hurlante en la marĉon por
kapti la lunon, kaj ankaŭ la
hundaro sekvis lin hurlante.

Post kelkaj minutoj, en la
tremanta lunlumo silentis la
marĉo.

La luno estis trapasanta la ĉielon,
kun kapaŭskultiloj ĉe siaj oreloj .

Trong vũng bùn bên dưới cầu
người ta nhìn thấy trăng phản chiếu
trong đó , chó Xám vừa hú vừa lao
mình vào vũng bùn để bắt mặt trăng
, và đàn chó cũng hú lên nhảy theo
nó

Vài phút sau ánh trăng đang rung
động đã yên lặng trong vũng bùn
Mặt trăng đang đi qua bầu trời với
đầu ổng nghe trên tai mình

Tradukis en Vietnaman: Cao Truong